

Evanghelia Domnului Isus

Iubiți frați și prieteni,

În ultimele două luni s-a pornit o furtună neașteptat de puternică în jurul teologiei mele. Constat cu durere că pentru mulți această furtună este devastatoare. Unii mă consideră și mă prezintă ca pe un căzut de la credință. Alții mă declară eretic. Mulți dintre cei care s-au hrănit ani de zile cu predicile, cu cursurile și cu cărțile mele nu mai știu ce să creadă: Să le arunce la coș? Și ce să facă cu atâtea învățături prin care și-au format credința și gândirea? Unii chiar și-au exprimat teama că vor cădea de la credință.

Sunt obligat față de toți cei ce mă iubesc, sau nu mă iubesc dar sunt interesați de ce se întâmplă cu gândirea mea să dau socoteală de ce cred și de ce gândesc și, deasemenea, să le spun la toți ce planuri am de viitor în urma atâtor acțiuni care s-au făcut împotriva mea.

Furtuna a început când am declarat că eu cred că toate darurile Duhului Sfânt sunt active și astăzi și că Duhul Sfânt mi-a dat și mie câteva dintre darurile acestea; deasemenea că eu cred că prin păcat credinciosul ajunge din nou sub stăpânirea duhurilor rele, de care are nevoie de eliberare. Asocierea mea cu mișcarea de trezire spirituală a "Străjerilor", care practică mărturisirea păcatelor pentru eliberarea de duhurile rele și pentru re-umplerea cu Duhul Sfânt, acțiuni care duc și la vindecare fizică de o sumedenie de boli, a fost vina capitală pentru care am fost împrășcat cu toate noroaiile, exclus și ostracizat din multe cercuri și organizații baptiste.

Eu nu voi începe însă prin acestea, deoarece ele sunt subiecte laterale. La baza tuturor stă trecerea mea de la o teologie bazată pe Pavel la o teologie bazată pe învățătura Domnului Isus. Veți vedea cum toate celelalte se explică din rădăcina aceasta

Încep, deci, o serie de mici articole, ca să se poată citi ușor, în care îmi voi expune sistematic tot crezul meu așa cum este el astăzi. Planific, cu ajutorul Domnului, să public câte un articol la două zile.

Așadar, schimbarea fundamentală care s-a produs în teologia mea se datorează schimbării punctului de plecare. De la Martin Luther (1483-1546) încolo, teologia protestantă se clădește pornind de la apostolul Pavel. Eu am ajuns să văd că trebuie să-mi construiesc teologia pornind de la învățătura Domnului Isus. Este șocant să vezi câte lucruri se schimbă când schimbi acest punct de plecare.

Este interesant să știți că în ultimii treizeci de ani mulți teologi și scriitori au început să-și îndrepte atenția spre învățătura Domnului Isus și să-și formeze gândirea pe baza a ce ne învață El. Dar ce s-a întâmplat înainte? Trebuie să știți că încă din secolul al doilea după Domnul Isus a început să aibă loc o marginalizare a învățăturii Lui. Vom studia și fenomenul acesta.

Pentru a vă introduce pe toți în situația teologică de astăzi, voi începe prin a reproduce mai jos un articol care tocmai a apărut acum o lună de zile (Decembrie 2010) în revista *Christianity Today*, intitulat *Jesus vs Paul* (Isus contra Pavel), semnat de un cunoscut profesor de teologie Scot McKnight.

Pe coperta revistei, Scot McKnight rezumă totul în aceste cuvinte:

”Isus a predicat aproape exclusiv despre împărăția cerurilor. Pavel a scos în evidență îndreptățirea prin credință. Unii spun că ei au predicat evangheliile diferite. Alții spun că atât Isus cât și Pavel au predicat îndreptățirea. Alții pretind că amândoi s-au focalizat pe împărăție. Cine are dreptate?”

Iată ce scrie Scot McKnight în prima parte a acestui articol:

”Eu am crescut cu și prin apostolul Pavel. Epistolele lui erau inima Bibliei. De la data la care am început să fiu atent la predicile pastorului nostru, eu îmi aduc aminte numai de predici din 1 Corinteni – întreaga epistolă, verset cu verset, săptămână după săptămână – și Efeseni. Nu mi amintesc nici o serie despre vreuna dintre Evangheliile sau despre Isus. Erau doar două excepții la concentrarea noastră pe Pavel. La Crăciun ascultam o predică despre una dintre istoriile legate de nașterea lui Isus, iar în Săptămâna Mare auzeam ceva despre moartea și învierea lui Isus. Noi eram creștini pavelieni și nu ne deranja lucrul acesta cu nimic. Eu am învățat să gândesc și să cred și să trăiesc în manieră paulină. Totul era filtrat prin teologia lui Pavel. Îndreptățirea era lentila Evangheliilor și ”viața în Duh” era lentila trăirii creștine.

Apoi am mers la colegiul biblic (Cornerstone University în Grand Rapids, Michigan) și am studiat istoria, dar am luat multe cursuri despre Biblie. Și aici, Pavel era centrul atenției. În ultimul an de colegiu am citit primul volum din seria New Testament Foundations de Ralph Martin și am fost cucerit de prospețimea Evangheliilor. Dar nimic nu m-a copleșit atât de mult ca prima mea experiență în Seminar. Audiind cursul lui Walter Liefeld despre Evangheliile sinoptice la Trinity Evangelical Divinity School, am fost absolut fermecat de Isus, de viziunea Lui despre Împărăție și de Evangheliile. Am decis acolo și atunci că țelul vieții mele va fi Isus și Evangheliile.

Ceva se întâmpla cu mine. Mai înainte îl iubeam pe Pavel și gândeam cu Pavel, Apoi, când L-am întâlnit pe Isus, ca și când ar fi fost pentru prima dată, și am început să învăț să gândesc cu Isus. Unul dintre colegii mei mă avertiza din când în când că devin prea centrat în Isus și că îl ignor pe Pavel. Nu sunt chiar sigur că îl ignoram pe Pavel. La urma urmei, predam și câteva cursuri despre epistolele lui. Dar m-am dezvățat să gândesc în termeni paulieni și gândeam numai în termenii lui Isus. Totul a devenit pentru mine centrat în Împărăție.

Și, ca să spun adevărul, am fost așa de captivat de viziunea lui Isus despre Împărăție încât citindu-l pe Pavel mi se crea o dilemă oridecâteori deschideam epistolele lui.

Experiența mea nu este unică. Mulți dintre noi am făcut o trecere de la Pavel la Isus și o tensiune crescândă rămâne între evangheliici cu privire la această întrebare: Cine stabilește termenii – Isus sau Pavel? Cu alte cuvinte, ne vom focaliza învățătura și trăirea noastră evanghelică pe ”Împărăție”, sau pe ”îndreptățirea prin credință?”

Alegerea contează. Se poate spune fără exagerare că mișcarea evanghelică își datorează puterea ei fundamentală Reformei și Marii treziri a lui Jonathan Edwards și trezirilor din secolele 18 și 19, cu alte cuvinte este o mișcare formată totalmente de Pavel. Sosirea evangheliilor sociale (”social gospel”) la începutul secolului al 20-lea, care părea că leagă ”Împărăția” cu mișcarea liberală și cu dreptatea socială, a făcut ca accentul pe apostolul Pavel în mișcarea evanghelică să fie și mai tare.

Mai mult, când câțiva evanghelici au redescoperit recent viziunea lui Isus despre Împărăție, au fost frecvent avertizați că sunt pe marginea prăpastiei căderii în evanghelia socială.

Dar ceva s-a întâmplat în ultimele două decenii: o trecere subtilă dar clară la mulți evanghelici de la o teologie centrată în Pavel la o viziune a Împărăției definită de Isus. Izvoarele acestei treceri includ cu siguranță pe George Eldon Ladd, cu cartea lui "Prezența viitorului", apoi vocea aspră și neobosită pentru justiție a lui Jim Wallis, probabil mai ales în cartea lui "Call to Conversion" și o crescândă conștiință socială între evanghelici. Ne putem certa pe tema factorilor, dar ceea ce contează este că trecerea a avut loc...

Nu este o exagerare să spunem că mișcarea evanghelică se confruntă cu o criză despre relația dintre Isus și Pavel și că mulți aleg ori o parte ori cealaltă. Întâlnesc mulți evanghelici care gândesc, a căror limbaj primar este Isus și Împărăția. Totuși în ciuda trendului, probabil ca reacție împotriva lui, mulți iau pe Pavel și îndreptățirea prin credință drept limbajul lor primar. Cei ce au adicție la limbajul Împărăției se luptă să-l facă pe Pavel să se potrivească în schema lor, în timp ce cei care au adicție la termenii teologici ai lui Pavel se luptă să-L facă pe Isus să se potrivească în schema lor. Cunosc experiența aceasta, deoarece și eu m-am luptat să fac ca mesajul lui Pavel să se potrivească în viziunea Împărăției și aceasta după ce m-am luptat să-L fac pe Isus să se potrivească cu mesajul lui Pavel."

Până aici am redat din textul articolului lui Scot McKnight.

În continuare, autorul arată cum au încercat alții să împace pe Pavel cu Isus și apoi oferă propria lui soluție. Eu nu sunt de acord nici cu modul în care încearcă unii și alții să împace pe Pavel cu Isus și nici nu sunt de acord cu soluția oferită de Scot McKnight, deoarece eu nu cred că există vreo contradicție între Pavel și învățătura Domnului Isus. La timpul său, voi arăta cât de bine se armonizează Pavel cu învățătura Domnului său Isus, dacă pornim de unde trebuie.

Acum însă, pun o altă întrebare. Cum se face că de la Reformă până astăzi teologii au construit totul pe epistolele lui Pavel și numai în ultimii 20 de ani, după cum spune Scot McKnight, evanghelicii au "descoperit" învățătura Domnului Isus? Cum se explică eclipsa învățăturii Domnului Isus timp de atâtea secole?

Răspunsul îl vom da în episodul viitor.

[Fratele Iosif încearcă să se explice](#) from B a r z i l a i - e n - D a n by barzilaiendan

<http://barzilaiendan.wordpress.com/2010/12/31/fratele-iosif-incearca-sa-se-explice/#more-5036>

(31.12.2010)